

Klub Przyrodników

ul. 1 Maja 22, 66-200-Świebodzin
Konto: BZ WBK SA o/Świebodzin nr 28 1090 1593 0000 0001 0243 0645
tel./fax 068 3828236, e-mail: kp@kp.org.pl, <http://www.kp.org.pl>

Świebodzin, 19 lutego 2008 r.

Sz. P.
Przewodniczący
II Komisji Techniczno-Gospodarczej
Nadleśnictwa Krasiczyn
oraz
Pan Nadleśniczy
Nadleśnictwa Krasiczyn

W związku z II KTG nadleśnictwa Krasiczyn przedkładamy następujące wnioski do planu urządzenia lasu Nadleśnictwa:

1. Obszar Natura 2000 „Ostoja Przemyska” nie jest już tylko „proponowany”. Obszar ten został zgłoszony oficjalnie przez rząd polski do Komisji Europejskiej i od tej chwili **podlega ochronie** zarówno w myśl przepisów prawa polskiego, jak i europejskiego. W szczególności na Polsce – a więc także na polskich Lasach Państwowych – ciąży od chwili zgłoszenia obszaru Komisji obowiązek zachowania wartości przyrodniczych tego obszaru we właściwym stanie ochrony.
W POP należy prawidłowo opisać status obszaru. Należy również rozważyć, jakie konkretnie działania i modyfikacje gospodarki leśnej powinny być podjęte dla osiągnięcia wymienionego wyżej celu, ponieważ „stosowanie się do ogólnych zaleceń” wydaje się niewystarczające.
2. W POP należy również prawidłowo opisać analogiczny status obszarów „Rzeka San” oraz „Fort Salis Soglio”. Dla tych obszarów nie trzeba planować działań ochronnych, ponieważ nie obejmują one gruntów nadleśnictwa.
3. Uprzejmie przypominamy, że projekt planu urządzenia lasu musi być poddany ocenie wpływu planu na obszary Natura 2000. W naszej opinii obowiązek ten wynika z art. 6(3) Dyrektywy 92/43/EWG UE, a także z art. 40 ustawy Prawo Ochrony Środowiska.
4. Uważamy za konieczne wprowadzenie do opisów taksacyjnych poszczególnych pododdziałów informacji o ich objęciu formami ochrony przyrody, w tym ustanowionymi obszarami Natura 2000.

5. Wnosimy o wprowadzenie do opisów taksacyjnych poszczególnych wydziałów informacji o zidentyfikowaniu w wydzieleniach występowania poszczególnych typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków Natura 2000 (tj. o wprowadzenie do opisu taksacyjnego wyników powszechnej inwentaryzacji przyrodniczej przeprowadzonej w nadleśnictwie w 2007 r.). Informacja ta jest ważna dla ochrony tych siedlisk i gatunków, w związku z czym powinna być łatwo dostępna dla użytkowników planu urządzania.
6. Wnosimy o uwzględnienie w planie urządzenia potrzeb ochrony Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Pogórze Przemyskie, w tym w szczególności o zapewnienie:
  - zachowania nie pogorszonej struktury wiekowej drzewostanów (tj. nie obniżonego, nawet chwilowo, udziału drzewostanów ponad 100-letnich);
  - zachowania nie zmienionej struktury krajobrazu leśnego, w tym łąk śródleśnych, młazek itp. (nie dopuszczalne jest zalesianie łąki i pastwisk);
  - zachowania (w tym w razie potrzeby odstąpienia od planowania użytkowania) drzewostanów zidentyfikowanych jako szczególnie ważne dla ptaków (w tym – lecz nie tylko - wchodzących w skład stref ochrony gatunków strefowych oraz stanowiących „obszary funkcjonalne” gatunków inwentaryzowanych w 2007 r.);
  - zachowania w stanie naturalnym cieków, rzek oraz ich brzegów (wraz ze zboczami dolin rzecznych, obrywami i osuwiskami na tych zboczach, naturalnym nurtem nieuregulowanych i nie przegrodzonych zaporami rzek i strumieni itp.);
  - zachowania (w tym w razie potrzeby odstąpienia od planowania użytkowania) części starych drzewostanów bukowych, zwłaszcza gdy stanowią wyspy lub wyspocę kompleksy wśród dominujących drzewostanów sosnowych (istotne biotopy dla kilku gatunków dyrektywowych);
  - odbudowy zasobów rozkładającego się drewna oraz udziału drzew martwych i zamierających w lasach;
  - zachowanie i odtworzenie pełnej struktury gatunkowej gatunków drzewiastych w lasach, w tym troska o podniesienie udziału gatunków drzew „dziuplotwórczych” (szczególnie grab oraz stare osobniki brzozy, olszy, osiki).
7. Wnosimy o wypełnienie wymogu certyfikatu FSC i wyłączenie z użytkowania oraz zabiegów gospodarczych drzewostanów zbliżonych do naturalnych stanowiących 5% powierzchni leśnej.

Na poczet tej puli mogą być włączone drzewostany już znajdujące się w rezerwach przyrody.

Dodatkowo wnosimy o pozostawienie bez wskazówek gospodarczych drzewostanów trudnych do użytkowania, np. położonych na stromych stokach, w miejscach trudno dostępnych itp. Proponujemy by drzewostany takie zaliczać na poczet „puli 5%”, a dodatkowo rozważać jako potencjalne „ostoje ksylobiontów” (zob. niżej).
8. Wnosimy o trwałe wyznaczenie w skali nadleśnictwa drzewostanów szczególnie ważnych dla ochrony organizmów związanych z rozkładającym się drewnem (tzw. ostoje ksylobiontów – na wzór dobrych rozwiązań wprowadzonych na terenie RDLP w Pile, Zielonej Górze i Szczecinie) oraz o wyraźne zapisanie w planie, by doprowadzić do nagromadzenia się w nich zasobów rozkładającego się drewna w ilości umożliwiającej wykształcenie się naturalnych zespołów ksylobiontów (20-40 m³/ha). W tym celu konieczne jest bardzo konsekwentne nie usuwanie zasobów rozkładającego się drewna (leżanina, złomy, wykroty, liściasty posusz stojący). Do ostoje ksylobiontów mogą być w pierwszym rzędzie zaliczone m. in. drzewostany z różnych powodów wyłączone z użytkowania (), drzewostany w których dotychczas stwierdzono występowanie cennych gatunków ksylobiontów, a także drzewostany w strefach ochronnych ptaków. W drugim rzędzie mogą być tu zaliczone drzewostany reprezentujące siedliska przyrodnicze Natura 2000.

9. Wnosimy o zapewnienie, by zagospodarowanie drzewostanów stanowiących siedlisko przyrodnicze 9130 (żyzne buczyny) uwzględniło następujące postulaty:
- Najcenniejsze i najlepiej zachowane przykłady siedliska przyrodniczego, oraz fragmenty trudno dostępne, wyłączyć z użytkowania i chronić jako „powierzchnie referencyjne”, ew. objąć ochroną rezerwatową – tak żeby w każdym nadleśnictwie istniał przykład „buczyn rozwijających się w naturalny sposób” o powierzchni co najmniej ok. 30-50 ha.
  - Pozostałe mogą być zagospodarowane jak dotychczas, rębnią częściową, ale ze wzmożoną troską o zachowanie i odtworzenie zasobów rozkładającego się drewna oraz o zachowanie nienaruszonych fragmentów starych drzewostanów. W każdym cięciu rębnym pozostawiać konsekwentnie na przyszłe pokolenie 5% drzewostanu lecz nie mniej niż 0,5 ha w postaci zwartego fragmentu. Pozostawiać drzewa zamierające i martwe, tak by osiągnąć zasoby rozkładającego się drewna w wysokości co najmniej 10% dojrzałego drzewostanu.
  - Planując cięcia rębne, dbać by w ich wyniku nie pogorszyła się „struktura stanu ochrony” buczyn w skali nadleśnictwa ani nie zmniejszył się udział drzewostanów ponad 100-letnich.
  - Dopuścić na LMśw (i analogicznych typach wyżynnych i górskich) docelowy skład gatunkowy drzewostanów bez sosny i świerka.
  - Nie wprowadzać daglezi, dębu czerwonego, modrzewia i innych gatunków geograficznie obcych.
10. Wnosimy o zapewnienie, by zagospodarowanie drzewostanów stanowiących siedlisko przyrodnicze 9170 (grądy) uwzględniło następujące postulaty:
- Najcenniejsze i najlepiej zachowane przykłady siedliska przyrodniczego, oraz fragmenty trudno dostępne, wyłączyć z użytkowania i chronić jako „powierzchnie referencyjne”, ew. objąć ochroną rezerwatową – tak żeby w każdym nadleśnictwie istniał przykład „grądów rozwijających się w naturalny sposób” o powierzchni co najmniej ok. 30-50 ha.
  - Pozostałe mogą być zagospodarowane rębniami złożonymi, ale ze wzmożoną troską o odnowienie graba i lipy oraz o zachowanie i odtworzenie zasobów rozkładającego się drewna oraz o zachowanie nienaruszonych fragmentów starych drzewostanów. W każdym cięciu rębnym pozostawiać konsekwentnie na przyszłe pokolenie 5% drzewostanu lecz nie mniej niż 0,5 ha w postaci zwartego fragmentu. Pozostawiać drzewa zamierające i martwe, tak by osiągnąć zasoby rozkładającego się drewna w wysokości co najmniej 10% dojrzałego drzewostanu. Nie eliminować starych brzoź, osik, olsz i grabów (gatunki „dziupłotwórcze”).
  - Planując cięcia rębne, dbać by w ich wyniku nie pogorszyła się „struktura stanu ochrony” grądów w skali nadleśnictwa ani nie zmniejszył się udział drzewostanów ponad 100-letnich.
  - Dopuścić na siedliskach lasowo-świeżych docelowy skład gatunkowy drzewostanów grądów w postaci np. Gb-Db, Lp-Db oraz Gb-Lp (koniecznie z udziałem Gb) i stosować go konsekwentnie do grądów. Ograniczyć promowanie buka na rzecz promowania grabu i lipy.
11. Wnosimy o zapewnienie, by zagospodarowanie drzewostanów stanowiących siedlisko przyrodnicze 91E0 (łęgi) uwzględniło następujące postulaty:
- Najcenniejsze i najlepiej zachowane przykłady siedliska przyrodniczego, oraz fragmenty trudno dostępne, wyłączyć z użytkowania i chronić jako „powierzchnie referencyjne”, ew. objąć ochroną rezerwatową – tak żeby docelowo w każdym nadleśnictwie istniał przykład „łęgów rozwijających się w naturalny sposób” o powierzchni co najmniej ok. 30-50 ha.
  - Wykluczyć użytkowanie rębnią zupełną (I).

- Pozostałe płaty mogą być zagospodarowane rębiami złożonymi, ale ze wzmoczoną troską o zachowanie i odtworzenie zasobów rozkładającego się drewna oraz o zachowanie nienaruszonych fragmentów starych drzewostanów. W każdym cięciu rębnym pozostawiać konsekwentnie na przyszłe pokolenie 5% drzewostanu lecz nie mniej niż 0,5 ha w postaci zwartego fragmentu. Pozostawiać drzewa zamierające i martwe, tak by osiągnąć zasoby rozkładającego się drewna w wysokości co najmniej 10% dojrzałego drzewostanu. Nie eliminować starych brzoź, osik, olsz i grabów (gatunki „dziuplotwórcze”).
  - Planując cięcia rębne, dbać by w ich wyniku nie pogorszyła się „struktura stanu ochrony” łągów w skali nadleśnictwa ani nie zmniejszył się udział drzewostanów ponad 100-letnich.
  - Jeżeli w drzewostanie występuje jesion, wiąz, dąb, zachować udział tych gatunków także w odnowieniach.
  - Eliminować gatunki obcego pochodzenia (np. topola kanadyjska; dotyczy także warstwy krzewów, np. klonu jesionolistnego).
  - Tolerować lokalne zabagnianie się z naturalnych przyczyn, tolerować działalność bobrów.
12. W przypadku lasów porastających źródliska, koniecznie wyłączyć je z użytkowania, a także w sąsiadujących drzewostanach nie wykonywać cięć zupełnych na odległość 2 wysokości drzewostanu od skraju łągu źródliskowego.
13. Wnosimy o rozważenie potrzeby zaprojektowania w POP ochrony czynnej:
- siedlisk przyrodniczych wymagających ochrony czynnej, tj. półnaturalnych łąk świeżych oraz zmiennowilgotnych łąk trzęślicowych;
  - stanowisk wykazanych w POP gatunków chronionych „wymagających ochrony czynnej”.
14. Wnosimy o wykreślenie z POP zdania „*Spośród gatunków zwierząt wymagających ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000 w trakcie inwentaryzacji stwierdzono 8 gatunków ptaków (orlik krzykliwy, bocian czarny, bocian biały, derkacz, bączek, gąsiorek, trzmielojad, puszczyk uralski)*”, które błędnie sugeruje że na terenie nadleśnictwa występują tylko te gatunki ptaków z załącznika I DP. Metodyka tzw. „inwentaryzacji ptaków w obszarach Natura 2000” przeprowadzonej przez BULiGL w 2007 r. była sprzeczna z podstawowymi zasadami badań ornitologicznych i wyniki tej pracy są w zakresie ptaków całkowicie bezużyteczne.
15. Wnosimy o ponowne rozważenie, czy na pewno na terenie nadleśnictwa nie potrzeba więcej form ochrony przyrody (np. rezerwatów, użytków ekologicznych). Obecna liczba takich form wydaje się nie w pełni adekwatna do wysokich walorów przyrodniczych nadleśnictwa.